

2022-ben a lét lesz a tét

2021 január 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Soros-kolbász be van töltve...

Politológiai közhely, hogy a választásokat a bizonytalanok és a pártcsere-l?k döntik el. A bizonytalanokat pedig leginkább a közhangulat befolyásolja. Az emberek többsége szeret a gy?ztesre szavazni, nem véletlen, hogy a pártokhoz köt?d? közvélemény-kutató cégek felméréseiben az adott párt jellemz?en jobban szerepel a reálisnál. (A Szonda Ipsos még az utolsó pillanatban is MSZP-gy?zelmet prognosztizált 1998-ban.)

Közhangulatot pedig ma a leghatékonyabban a közösségi médiának nevezett felületeken lehet teremteni. A politikai szempontból el nem kötelezett Facebook-, Instagram- és/vagy Twitter-felhasználó még abban az esetben is a közhangulat objektív valóságaként érzékeli a vele szembejöv? vélemények vektorát, ha egyébként tisztában van azzal, hogy egyoldalú cenzúra jellemzi ezeket a felületeket.

Az Egyesült Államokban tavaly lezajlott választások a maguk p?reségében mutatják be a „közösségi média” m?ködtet?inek politikai elkötelezettségét, gátlástalanságát és arcátlanságát.

Donald Trump olyan totális ellenszélben aratott fényes gy?zelmet, mely közülünk leginkább azoknak képzelhet? el, akik megélték a kilencvenes évek elejének SZDSZ-es médiaterrorját. Nemcsak a közösségi média cenzúrázta ?t és táborát, de ellene volt az írott és elektronikus sajtó, a véleményformáló értelmiség, és az Egyesült Államokban kivételes befolyással bíró hollywoodi elit b? kilencven százaléka. A fényes gy?zelmet a másik oldal, a Biden-csapat tömeges szavazatgyártással, a szavazat-ellen?rzés ellehetetlenítésével és szoftveres rásegítéssel egyszer?en elcsalta.

A jogi út, a választási csalás elleni jogorvoslati kísérlet cs?döt mondani látszik. Ahogy a Kossuth téri néptribun, Gonda László fogalmazott egyik Facebook-bejegyzésében, az Egyesült Államokban nemcsak Donald Trumpot váltották le, hanem magát a demokráciát, azt a politikai berendezkedést, mely a politikai er?k formális esélyegyenl?ségén és a közakaratot kifejez? többpárti versenyen alapszik. A gy?ztest?l senki által fel nem hatalmazott er?k egyszer?en elvették a gy?zelmét, visszaélve látható és láthatatlan hatalmukkal.

Joe Biden formális, demokratikus legitimitása nem nagyobb, mint a magyarországi kékcédulás választásokon a kommunistáké, s?! Az 1947-es csalás gyermeteg játszadozás volt ahhoz képest, amit Bidenék most m?veltek, eredményében is, hiszen akkor a kommunisták még csalással sem tudtak gy?zni. A szovjet jelenlét garantálta anno, hogy a csalás haszonélvez?i kezükbe vegyék kés?bb a kormányrudat, most a globális háttérhatalom teszi meg ezt. Els? lépésként, a szólásszabadság nagyobb dics?ségére, letiltották a még hivatalban lev? elnököt a nagyobb közösségi felületekr?l.

A Capitolium ostroma – akár a balos er?k szervezték, akár nem – reális és jogos felháborodáson alapult. Jellemz?, hogy ezt az egész jelenségekört miként látatja a hazai baloldal görbe tükre. Az amerikai gigacsalás gy?zteseinek hazai támogatói képesek Orbán Viktort támadni azzal, hogy 2022-ben el fogja vitatni az ellenzék gy?zelmét, akárcsak Trump. Holott, bármily furcsa is, a magyar választási rendszer nagyságrenddel átláthatóbb, korrektebb, mint az amerikai, itt egyszer?en nem lehet csalni, amennyiben két egymást ellen?rz?, jól szervezett er? áll egymással szemben. Másrészt?l épp a baloldal volt az, mely 2018-ban csalást kiáltott. S azt se felejtjük, hogy a magyar történelemben az er?szak és a választási csalás eszközéhez is a baloldal nyúlt ismételen.

A történelem nagy tanítómester. Nem véletlen, hogy ez a balos társaság igyekezett eltörölni a történelemérettségít, ez fröcsög, amikor a kormány nemzeti szellem?vé igyekszik tenni az oktatást, és ez hamisítja arcátlanul a történelemírást is, címeres hazaárulókból faragva példaképet, nemzeti h?sökb?l pedig diabolikus figurákat, elég egyik oldalon az országot szétpredáló Károlyi Mihályra és a dokumentáltan szabadk?m?ves-befolyás alatt álló társaságára, a másik oldalon Horthy Miklósról és mártír miniszterelnökeinkre gondolni.

A szemünk el?tt rajzolódik ki ismét a kuruc-labanc ellentét, azzal a különbséggel, hogy a birodalom oldalán állókban ezúttal semmiféle nemzeti érzés nincs, s?t ?k magát a nemzeti érzést, a nemzeti szolidaritást, a nemzetelv? politikát és a mindennek intézményi keretet adó nemzetállamot igyekeznek minden eszközzel felszámolni. Kezdve a tudatprogramozással, folytatva a véder? lezüllesztésével, a kormánynak a lakosság gyarapodása érdekében kifejtett modellérték? er?feszítései elleni gúnyolódó uszítással, el egészen a magyar állam maradék szuverenitásának felszámolásáig. Mert ugyan mi mást jelentene az európai egyesült államok hagymázás víziója?

A Rákóczi-szabadságharcot lezáró béke korrektsége a labanc oldalon álló Pálffy János császári f?parancsnok nemzeti felel?sségének volt köszönhet? els?sorban, nem lebecsülve persze Károlyi Sándor politikai realizmusát. Mai labancaink ezzel szemben Haynau-csicskások, akik a birodalmi akarattal, a migránstömegek befogadásának, a gender?rületnek és a nemzetek felszámolásának leghatározottabban ellenálló Magyarország és Lengyelország megbüntetését követelik lihegve Brüsszelben.

A 2015-ös migránsinvázió idején joggal hittük, hogy legalább ebben a kérdésben a normalitás oldalára állnak, hiszen nem kell sok ész annak belátáshoz, hogy az iszlám betolakodók mentalitásukkal, vallási fanatizmusukkal,

felsőbbrendűségi tudatukkal, hódító szándékukkal, torz értékrendjükkel, mélyen kódolt antiszemitizmusukkal az életkörülményeiket is tönkreteszik, az ország leszármazottaiknak éppen úgy a mindennapos félelem lesz az osztályrészük, mint a mieinknek, ha ezek többségbe kerülnek. Márpedig ha beengedjük őket, akkor többségbe fognak kerülni.

Ha belegondolunk ebbe, akkor azzal a kérdéssel találjuk szemben magunkat, hogy vajon milyen mértékű magyargyűlöletnek kell lennie a balos ellenzékiek szívében ahhoz, hogy inkább választják a párhuzamos társadalmak nyugati létmodelljét, mely előbb-utóbb szükségképpen egy polgárháborúba torkollik, csak azért, hogy Magyarország megszűnjön mint magyar ország?

Lehet-e más következtetést levonni abból, hogy 2004-ben azzal riogattak, hogy az erdélyi magyarok tönkreteszik a szociális ellátórendszert, de most szélesre nyitnák az ország kapuit azok előtt, akik Franciaországba, Németországba, Ausztriába, Belgiumba, Svédországba (és a sor még folytatható) a kriminalitás növekedését, utcai lefejezéseket és megkövezést, mise közbeni gyilkosságokat, a nemierőszak-statisztikák egekbe szökését hozták úgy, hogy elenyésző töredékük hajlandó egyáltalán dolgozni?

És ezeknek az erőnek most már felvállalt, nyílt színi támogatója az egykori nemzeti radikális párt, a Jobbik, melynek elnöke képes volt azt állítani, hogy az általa vezetett politikai szervezetnek „semmit nem kellett feladni értékrendjéből a közös listával”. Persze kérdés, hogy melyik Jobbikról beszélt, mert ha arról, amelyiknek Vona Gábor elvette a lelkét, az utána következők pedig az eszét is, akkor igaza van, hiszen a 2017 utáni Jobbiknak már nincs semmiféle értékrendje.

A párt megkísérli a baloldali média, a baloldali politikusok és a baloldali szavazók kegyét keresni a nemzeti retorika visszafogásával és a miniszterelnök elleni vehemens, elsősorban szociális demagógiára alapozó uszítással. Nem számít a magyar érdek, nem számít az, hogy azokkal szövetkeznek, akik ma is kéjjel vezényelnének lovasrohamot a nemzeti tüntetők ellen, nem számít semmi, csak az, hogy a párt szűk klientúrájának biztosítva legyen a megélhetése a következő években. Márpedig ebből semmiféle értékrend nem kerekedik ki.

Ahogy a miniszterelnök fogalmazott, a Soros-kolbász be van töltve, a Jobbik pedig benne van a masszában.

Nem kétséges, 2022-ben a lét lesz a tét. A magyar megmaradás. Ha ezek győznek, nemcsak az országot fogják lerabolni a közpénzben tobzódva, mint tették azt elődeik Borvendég Zsuzsanna hiánypótló kutatásai szerint a Kádár-rendszerben, és teszik ma is a megkaparintott önkormányzatokban, legfőképpen Budapesten, nemcsak gazdasági és politikai függésbe taszítják majd az országot, de minden bizonnyal kapitulálnak majd migránsügyben is. Ebben a kérdésben pedig csak egyszer lehet rosszul lépni.

Borbély Zsolt Attila

A szerző jogász, politológus

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló